

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 358/2017-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. mája 2017 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti BANKRUPTCY LIQUIDATION k. s., Mierové námestie 37, Trenčín, zastúpenej advokátom JUDr. Ing. Michalom Žiaranom, Advokátska kancelária LAW FIRM s. r. o., Špitálska 10, Bratislava, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 38 K 33/2016 zo 16. februára 2017, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti BANKRUPTCY LIQUIDATION k. s., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. apríla 2017 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti BANKRUPTCY LIQUIDATION k. s., Mierové námestie 37, Trenčín (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 38 K 33/2016 zo 16. februára 2017 (ďalej len „napadnuté uznesenie“).

2. Z predloženej sťažnosti vyplýva, že uznesením okresného súdu z 18. novembra 2016 v konaní vedenom pod sp. zn. 38 K 33/2016 (ďalej len „uznesenie o odmene správcu“) bola sťažovateľke ako správcovi v konkurznom konaní priznaná paušálna odmena v sume 654,30 €. Okresný súd následne ex officio vydal napadnuté uznesenie ako opravné uznesenie, ktorým opravil výrok uznesenia o odmene správcu týkajúci sa priznanej náhrady zo sumy 654,30 € na sumu 564,30 €. Sťažovateľka v sťažnosti namieta, že „výrok napadnutého uznesenia nie je riadne odôvodnený“ a ďalej, že „došlo k znemožneniu realizácie jeho procesných práv v konaní o určení paušálnej odmeny správcu za výkon funkcie“. Vychádzajúc z uvedeného, sťažovateľka je toho názoru, že napadnutým uznesením okresného súdu došlo k neprípustnému zásahu do jej označených práv.

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd rozhodol nálezom, ktorým vysloví porušenie jej označených práv napadnutým uznesením okresného súdu, napadnuté uznesenie okresného súdu zruší, vec mu vráti na ďalšie konanie a sťažovateľke prizná náhradu trov konania.

II.

4. Podľa § 127 ods. 1 ústavy rozhoduje ústavný súd o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

6. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom...

7. Z doterajšej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že medzi obsahom základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a obsahom práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (mutatis mutandis II. ÚS 71/97).

8. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

9. Sťažovateľka v sťažnosti predovšetkým namieta, že napadnutým uznesením okresného súdu bolo porušené jej základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ide o opravné uznesenie, ktorým všeobecný súd rozhodol o oprave uznesenia o odmene správcu v konkurznom konaní.

10. V nadväznosti na obsah sťažnosti ústavný súd v prvom rade považuje za potrebné zdôrazniť, že námietky sťažovateľky smerujú proti porušeniu princípov spravodlivého súdneho konania pri vydávaní opravného uznesenia. Samotným opravným uznesením podľa názoru ústavného súdu v princípe nemožno zasiahnuť do žiadneho základného práva alebo slobody, keďže sa ním nerozhoduje o žiadnom práve sťažovateľky, len sa ním odstraňujú chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. Už len táto samotná okolnosť postačuje pre záver, že sťažnosť je zjavne neopodstatnená.

11. O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil navrhovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie

ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 88/07).

12. Navyše namietaná suma, o ktorú bola, resp. mala byť sťažovateľka v okolnostiach posudzovanej veci ukrátená, predstavuje sumu 90 €, ktorú možno považovať za bagateľnú.

13. Ústavný súd už pri svojej rozhodovacej činnosti vyslovil, že ak sťažnosť smeruje proti rozhodnutiu, v ktorom ide zjavne o bagateľnú sumu, poskytnutie ústavnoprávnej ochrany sťažovateľke prichádza do úvahy len v celkom výnimočných prípadoch, v ktorých došlo k porušeniu základných práv alebo slobôd v mimoriadne závažnom rozsahu [intenzite (IV. ÚS 414/2010, IV. ÚS 79/2011, IV. ÚS 251/2011)].

14. Ústavný súd po preskúmaní odôvodnenia napadnutého uznesenia, ako aj uznesenia o odmene správcu konštatuje, že prima facie ide o ukážkový prípad opravného uznesenia vydaného v súlade s označenými právami sťažovateľky, ktorých porušenie namieta. Okresný súd v posudzovanom prípade postupoval správne, ak chybu v písaní a počítaní, ktorá sa prejavila v samotnom výroku uznesenia o odmene správcu a zároveň vyplývala z jeho odôvodnenia, napravil napadnutým opravným uznesením. Napadnuté opravné uznesenie okresného súdu je riadne odôvodnené, pričom ústavný súd nezistil, že by jeho výklad a závery boli svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené a nevyplývajú z nich ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich podstaty a zmyslu. Skutočnosť, že sťažovateľka sa s názorom okresného súdu nestotožňuje, nepostačuje sama osebe na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok. V zmysle svojej judikatúry považuje ústavný súd za protiústavné aj arbitrárne tie rozhodnutia, ktorých odôvodnenie je úplne odchylné od veci samej, alebo

aj extrémne nelogické so zreteľom na preukázané skutkové a právne skutočnosti (IV. ÚS 150/03, I. ÚS 301/06).

15. Ústavný súd sa vzhľadom na uvedené nedomnieva, že by napadnuté uznesenie okresného súdu bolo možné kvalifikovať ako nezlučiteľné s označeným článkom ústavy a označeným článkom dohovoru, teda že by zo strany orgánov súdnej moci nebola sťažovateľke ústavne konformným spôsobom poskytnutá súdna ochrana podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, respektíve že by napadnutým uznesením okresného súdu bolo porušené jej právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru tak, ako to vo svojej sťažnosti namietala, preto sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

16. Keďže ústavný súd odmietol sťažnosť už pri jej predbežnom prerokovaní, bolo bez právneho dôvodu zaoberať sa jej ďalšími návrhmi uvedenými v petite.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. mája 2017